

Streszczenie rozprawy doktorskiej

Autor: mgr Adrian Tabak

Promotor: prof. zw. dr hab. Andrzej Sakowicz

Temat rozprawy: Zatrzymanie pozaprosesowe a prawa i wolności jednostki

Przedmiotem rozważań podjętych w rozprawie doktorskiej jest instytucja zatrzymania pozaprosesowego, ze szczególnym uwzględnieniem zatrzymania administracyjnego ("do wytrzeźwienia"), penitencjarnego, porządkowego (prewencyjnego) oraz stadionowego. Potrzeba podjęcia badań nad zatrzymaniem pozaprosesowym, wynika z tego, iż w polskim piśmiennictwie prawniczym temat ten dotychczas nie budził wzmożonego zainteresowania. Poszczególnym rodzajom zatrzymania pozaprosesowego poświęcono kilka artykułów, natomiast jeszcze skromniejszy jest zbiór obejmujący pozycje, które w sposób całościowy ukazują tę problematykę. Koniecznym zatem jest zapewnienie, przynajmniej w pewnym stopniu, tej luki przez stworzenie kompleksowego i rzetelnego opracowania dotyczącego instytucji zatrzymania pozaprosesowego, jego podstawowych funkcji i zadań.

Wskazać należy, iż w prawie polskim istnieje wiele aktów prawnych rangi ustawowej, regulujących zatrzymanie dla celów niezwiązanych bezpośrednio z procesem karnym. Stąd oprócz zatrzymania procesowego dokonywanego dla celów procesowych, a uregulowanego zwłaszcza w kodeksie postępowania karnego, wyróżnia się w piśmiennictwie fachowym szeroką grupę zatrzymań, określanych z reguły pojęciem zatrzymania pozaprosesowego, któremu poświęcona została niniejsza dysertacja doktorska.

Celem pracy jest udzielenie odpowiedzi na pytanie jakie miejsce zajmuje zatrzymanie pozaprosesowe w polskim porządku prawnym, jak również co odróżnia je od zatrzymania procesowego, które, jak już wskazano, w dużo większym stopniu było dotychczas przedmiotem zainteresowania doktryny. Nie można również pominąć innego czynnika podjęcia niniejszego tematu, a mianowicie określenia wzajemnych relacji pomiędzy prawnymi regulacjami normującymi instytucję zatrzymania pozaprosesowego a wolnościami i prawami człowieka i obywatela. Opracowanie tematu zasadniczo ma charakter dogmatyczny. Podstawową metodą badawczą wykorzystaną w pracy jest analiza tekstu prawnego, uzupełniona o analizę poglądów przedstawicieli doktryny prawa, analizę wytycznych wymiaru sprawiedliwości i praktyki sądowej oraz orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, Sądu Najwyższego oraz sądów powszechnych i międzynarodowych.

Jako główną hipotezę badawczą, która poddana została weryfikacji, przyjęto w pracy pogląd o istnieniu potrzeby unormowania na gruncie ustawodawstwa zwykłego instytucji

